

I. Hajdú-Bihar Megyei Horgászverseny

A Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamara Hajdú-Bihar Megyei Szervezete életében nagy nap volt 2010. október 02-a! – *Természetesen a horgászok szemszögéből nézve.* – Az Amígó Klub Horgásztavon rendeztük meg az I. Megyei Horgászversenyt.

A reggel fél hétre meghirdetett gyülekezéssel más gondunk nem akadt csak a hirtelen lehűlt levegő. „Majdnem megfagyunk.” Szerencsére egy valamirevaló pecás bírja az időjárás viszontagságait. Ha esik, ha fúj, a vízparton van, ha már egyszer elhatározta! A kényelmesebbje pedig otthon maradt pihenni.

Már hét óra is elmúlt amikorra mindenki megérkezett és a szabályok ismertetése után kisorsolhattuk a horgászhelyeket és bepakolhattunk. Nagyon didergett mindenki, lassabban haladtak az előkészületek, aminek következtében csak fél kilenckor indult az igazi aktív haladászat. Előkerült ott minden, mi halszájnak ingere: különböző ízesítésű kukoricák, pelletek, bojlók, s ami még csak létezik. Az idő nagyon lassan telt, mert a pontyok is dideregtek valahol. Vagy csak elbújtak előlünk? Egy biztos: úgy reszkettem, mint a nyárfalevél, alig bírtam a csalit horogra tűzni. Nem volt más választás, kabátot fel, forró teát be! Talán ezzel magamon segítettem, de a halak kapókedvén mit sem javított. Már-már attól féltem nem lesz kinek átadni az okleveleket és érmeiket. Pedig egy héttel előtte szinte öt perccenként jöttek a pontyok, biztos a hirtelen lehűlés és a kettős fronthatás tette kissé étvágytalanná a kopoltyús népséget.

Tíz körül járhatott az idő, mikor az alvégről eljutott hozzám a hír: valaki fogott egy nyurgát. Talán felébredtek, vagy a levegő melegedése volt rájuk hatással, de itt is, ott is volt egy-egy kapás, s néha fásasztás is. Nálam a feeder bot spicce mozdulatlanul állt, a wagler úszó moccant meg időnként, jelezve, az apró kárászok ott vannak, csipegetnek, tologatják a felkínált csalit, nem törődve azzal a ténnyel, hogy ugye nem nekik lett megterítve a képzeletbeli étkezőasztal.

Volt időm azon tűnődni:

- *Vajon miért nem jöttek többen erre a kis „házi” versenyre?*
- *Nincs elég horgász a vagyonvédelmi szakmában?*
- *Nem olvasták el a kamarai újságot?*
- *Nem látogatták a szakmai honlapot, na meg a Hajdú-Bihari horgász weblapokat sem?*
- *Csak egyszerűen: most nem volt kedvük?*

A tények: hazánkban a lakosság 3,3 %-a horgászik valamilyen formában. A megyei kamarai tagok létszáma közel 5 000 fő, ennek arányában 165 főnek kellene itt ülnie az Amígó Klub horgásztó parján!

Még szerencse, hogy nem jött el mindenki. Nem fértünk volna el egymás mellett 330 db horgászbottal. megközelítőleg 120 centiméterenként egy bot! Még belegondolni is szörnyű. Pláne, ha a halak ilyen „látnának” félelmükben kiúrnának a vízből és a lucernásban kergethethetnék őket a merítővel.

Ábrándozásomat egy szöszmötölös kapás szakította félbe, s a bevágás után megállapítottam: 1-2 kilónál nem lehet nagyobb. Mikor néhány perc elteltével a partközelbe került, a szurkolók már 3 kg-osra saccolták, mikor a vízfelszínen megmutatta magát, valaki 4 fölöttinek látta. Ekkor egy hang: „Fáraszd még egy kicsit, hátha nagyobb lesz!”

A szákolás után már csak néhány perc maradt, s következhetett a mérlegelés, majd az eredményhirdetés.

Helyezettek:

I.	Szilágyi Zsolt	5190 gr
II.	Szabó László	5170 gr
III.	Sebő Lajos	4100 gr
IV.	Léka István	3520 gr
V.	Tóth János	3500 gr
VI.	Kovács László	2150 gr

Legtöbb halat fogó:

Léka István	2 db
Szilágyi Zsolt	2 db

Legnagyobb hal:

Szabó László	5170 gr
--------------	---------

Össz. halfogás: 26410 gr

Az eredményt elért horgászoknak szívből gratulálok a magam és a kamara elnöksége nevében is. Köszönöm, hogy együtt horgászhattunk, s ne feledje senki! Tavaszra újra szervezünk egy nagyobb szabású közös pecát.

Szabó László

FÉNYKÉPEK MEGTEKINTÉSE